

[Finansministeren.]

Hr. Per Hækkerup spurgte mig, om de oplysninger, der står på Politikens forside i dag, er regeringens politiske beslutninger, eller om det kun drejer sig om et arbejdsdokument. Jeg vil gerne her sige, at jeg beklager, at dette arbejdsdokument er offentliggjort i Politiken; men hr. Per Hækkerup ved jo sikkert bedre end jeg, at det er erfaringer, enhver regering må gøre, at interne dokumenter kan smutte ud i pressen i kraft af dygtige journalisters arbejde. Men jeg vil her sige, at da jeg tilrådede, bad jeg finansdepartementet om en oversigt over, hvor departementet mente at udgiftsnedsettelse kunne finde sted, hvis der skulle gennemføres udgiftsnedsettelse, og jeg vil gerne føje til, at dette dokument er tilstillet samtlige ministre, men at ingen minister og heller ikke jeg står bag dette forslag. Det er et oplæg til en debat i et forsøg på at finde frem til de beløb, der skal spares. Vi har således ikke godkendt dette oplæg. Det vil naturligvis sammen med de enkelte ressortministres egne forslag om budgetnedskæringer indgå i den samlede bedømmelse af, hvordan vi når frem til budgetnedskæringer på 600 mill. kr. Men dette interne arbejdsdokument er altså ingen minister bundet af, det er simpelt hen et forsøg på at få forhandlinger i gang. Når disse forhandlinger er afsluttet og den sædvanlige runde mellem finansministeren og de enkelte ressortministre også er afsluttet, vil regeringen træffe sine beslutninger og herunder også lade de politiske overvejelser indgå, som ministrene naturligvis må tage, og derefter skulle ændringsforslagene så være klar og blive tilstillet finansudvalget og forhåbentlig ikke Politiken, som ikke ved regeringsskiftet er blevet til Statstidende. Og jeg glæder mig altså til en forhandling med finansudvalget herom.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne takke de tre ministre for deres svar, men inden jeg kommenterer svarene, vil jeg gerne berøre to andre spørgsmål. Det ene er de bemærkninger, hr. Rosing gjorde om grønlandske forhold, og den henstilling, hr. Rosing rettede til regeringen om ikke at foretage yderligere besparelser vedrørende de grønlandske budgetter. Jeg kan sige, at vi i socialdemokratiet ser med megen interesse og sympati

på bestræbelserne for opbygningen i Grønland, og at vi derfor støtter hr. Rosings henstilling til regeringen.

Den anden bemærkning, jeg vil gøre, er til de udtalelser, hr. Søren Jensen fremsatte. Det er jo en ny ting, at man i denne generelle debat om regeringens politik pludselig fremdrager en enkelt egns problemer. Jeg tror ikke, der er noget medlem i denne sal, der ikke kunne have talt med lige så megen interesse og lige så megen oprigtighed, nogle måske endda med større viden og kunnen, om Nordjyllands problemer end hr. Søren Jensen. Men vi noterer med interesse to ting vedrørende hr. Søren Jensens indlæg, som vi altså ikke håber som metode skal danne præcedens; vi er parat til nogle ugelange debatter om de enkelte dagsordenspunkter, men jeg synes, vi skal tage problemerne, efterhånden som de kommer frem for folkettingen. Men jeg vil gerne sige, at vi noterer naturligvis med tilfredshed, at hr. Søren Jensens interesse for dette er udtryk for en voksende interesse i venstre for disse problemer, og at jeg har bemærket mig med tilfredshed, at hr. Søren Jensen kunne udtrykke tillid til det, den tidligere regering havde gjort på disse områder; hans intervention må vel derfor hænge sammen med, at han ikke nærer den samme tillid til den nuværende regering.

Dernæst vil jeg sige til finansministeren, at jeg takker for oplysningen om, at det i Politiken offentliggjorte var et internt arbejdsdokument. Jeg erindrere vel tidligere diskussioner om, hvad der var interne arbejdsdokumenter, og hvad ministre havde ansvar for. Jeg er glad for, at finansministeren allerede så hurtigt efter, at han er trådt til, har fået erfaringer som minister, som han manglede som repræsentant for oppositionen. Han får sikkert lejlighed til at høre mange sådanne erfaringer.

Til udenrigsministeren skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Jeg vil kun sige, at jeg beklager i og for sig, at udenrigsministeren ikke svarede på det direkte spørgsmål, jeg stillede om de udtalelser, regeringen fremsatte vedrørende Vietnam, og som jeg forstår er identiske med den tidligere regerings udtalelser — også det er vi tilfreds med — var råd til den amerikanske regering, sådan som finansministeren benægtede det forleden aften. Jeg har altid opfattet det